

*“Zeker iemand gaf een groot maal en nodigde veel gasten
Maar zij begonnen zich allen opeens te verontschuldigen”
Lucas 14 vers 16 & 18*

Bij mijn verslag voor het jaarfeest van CIB dacht ik onwillekeurig aan de parabel van de onwillige genodigden. Van de 181 genodigde leden van CIB - Oost Vlaanderen waren er, als ik het goed voorheb, immers slechts 41 aanwezig op dit prachtig geslaagd feest. De prijs kon ik elk geval geen excuus zijn want deze bedroeg slechts 10 procent van de commissie op de verhuring van een krot. De slimsten onder ons hadden van deze soldenprijs dan ook gebruik gemaakt om klanten of relaties mee te laten genieten van de weelde van het Kasteel van Saffelare, waar men met 45 € normaal niets kan komen doen. Al bij al een terechte investering van onze CIB want zij staat voor naambekendheid, dienstverlening en relaties.

Bij het binnenkomen werden wij traditiegetrouw verwelkomd door de voorzitter en de leden van het bestuur die ons een gelukkig en vooral een voorspoedig nieuw jaar wensden, waarna wij met spoed doorschoven naar de receptie waar de champagne, of wat er voor moest doorgaan, gul werd geschonken en toastjes in al hun diversiteit werden rondgedeeld. Nadien vernam ik dat voorzitter Hendrik Nelde **die** voormiddag zijn moeder ten grave had gedragen. Om dan nog met een stalen gezicht de honneurs waar te nemen moet men wel een ijzersterk karakter hebben en een grenzeloos plichtsbesef. Hendrik, hierbij namens gans CIB., in extremis gecondoleerd met het zware verlies dat u trof.

Voor het hoofdgerecht kwam de baljuw van de Vier Ambachten aandragen met een makelaarsstokje dat vanaf de 16e eeuw als eremerk gold voor de eerlijke makelaar. Ik had het genoeg dit kleinood te laten uitreiken aan de grondlegger van het fortuin van onze cib-afdeling, Freddy De Nijs, aan de goeroe onder de makelaars, Daniël Van Hove, aan onze onvolprezen voorzitter Hendrik Nelde, aan edeldame Angèle Wollaert, aan de bloem van Hawaï, Dary Schepens en aan de ouderlingen, de engelachtige Wilmer Van Iersel, en Gery De Fraine.

Na de coudou werd een nieuw geschapen oorkonde uitgereikt aan de nog actief zijnde leden die meer dan 15 jaar trouw lid zijn. Samen met het voortreffelijk menu, een leuke bedoening dus, vol afwisseling.

Als ik met mijn slecht karakter dan toch op zoek wil gaan naar een dissonant in dit zeer geslaagde feestgebeuren, dan zou ik opteren voor de **son** van het orkest. Het schijnt nu eenmaal een wet te zijn van Meden en Perzen dat een orkest of dj obstinaat trachten de geluidsbarrière te doorbreken zodra de eerste danser zich op de vloer waagt. In sourdine spelen is aan hen blijkbaar dan niet besteed. Gedaan meteen met het rustig keuvelen aan de tafel maar gespannen afwachten tot de muziek even stopt om vlug enkele woorden te wisselen. De keuze van de muziek was trouwens ook vrij eenzijdig voor zo'n divers publiek. Misschien kunnen wij in de toekomst daarom de boxen draaien in de richting van het orkest in plaats van naar het publiek.

Met een ultieme oproep tot een talrijker deelname aan dit jaarlijks hoogfeest, dank ik u voor **uw aandacht**.